

**Valtioneuvoston kirjelmä Eduskunnalle ehdotuksesta
neuvoston direktiiviksi (yritysjärjestelydirektiivin muut-
taminen)**

Perustuslain 96 §:n 2 momentin perusteella lähetetään eduskunnalle Euroopan yhteisöjen komission 17 lokakuuta 2003 tekemä ehdotus neuvoston direktiiviksi eri jäsenvaltioissa olevia yhtiöitä koskeviin sulautumisiin, dif-

fuusioihin, varojensiirtoihin ja osakkeidenvaihtoihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 23 päivänä heinäkuuta 1990 annetun direktiivin 90/434/ETY muuttamisesta sekä ehdotuksesta laadittu muistio.

Helsingissä 7 päivänä huhtikuuta 2004

Toinen valtiovarainministeri *Ulla-Maj Wideroos*

Vanhempi hallitussihteeri Eija Kuivisto

EHDOTUS NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI ERI JÄSENVALTIOISSA OLEVIA YHTIÖITÄ KOSKEVIIN SULAUTUMISIIN, DIFFUUSIOIHIN, VAROJENSIIRTOIHIN JA OSAKKEIDENVAIHTOIHIN SOVELLETTAVASTA YHTEISESTÄ VEROJÄRJESTELMÄSTÄ 23 PÄIVÄNÄ HEINÄKUUTA 1990 ANNETUN DIREKTIIVIN 90/434/ETY MUUTTAMISESTA (KOM(2003) 613 LOPULLINEN)

1. Yleistä

Lissabonissa maaliskuussa 2000 pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa päätettiin, että Euroopan unionin strategisena tavoitteena on tulla maailman kilpailukykyisimmäksi ja dynaamisimmaksi osaamistaloudeksi. Tämä tavoite esitettiin uudestaan myös Tukholmassa maaliskuussa 2001 kokoontuneessa Eurooppa-neuvostossa. Komissio julkaisi vuonna 2001 yhtiöverotutkimuksen (KOM(2001) 582 lopullinen), jossa muun muassa tarkastellaan, aiheutuuko yhtiöverotuksesta sisämarkkinoiden tehottomuutta ja estääkö se hyödyntämästä sisämarkkinoiden etuja täysimääräisesti. Tutkimuksessa esitetään myös joitakin toimenpiteitä tehokkaampien sisämarkkinoiden luomiseksi ilman sisäisen verotuksen aiheuttamia esteitä. Komissio hyväksyi vuonna 2001 myös tiedonannon Euroopan unionin veropolitiikasta (KOM(2001) 260 lopullinen). Tiedonannossa käsitellään erityisesti yritysverotusta koskevia kysymyksiä. Siinä todetaan muun muassa, että yritysten uudelleenjärjestelyyn liittyy usein rajat ylittäviä sulautumisia ja yritysostoja, joista aiheutuu sekä kerta- että jatkuvia kustannuksia.

2. Nykytila

Direktiivi eri jäsenvaltioissa olevia yhtiöitä koskeviin sulautumisiin, diffuusioihin, varojensiirtoihin ja osakkeidenvaihtoihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä (90/434/ETY), jäljempänä direktiivi, koskee kahden tai useamman eri Euroopan unionin jäsenvaltiosta olevan yrityksen keskinäisiä rakenteiden uudelleenjärjestelyjä. Direktiivissä tarkoitettut yritysjärjestelyt ovat sulautuminen, jakautuminen, liiketoimintasiirto ja osakevaihto. Direktiivin liitteenä olevasta luettelosta ilmenee jäsenvaltiokohtaisesti yhtei-

sömuodot, joihin direktiiviä sovelletaan. Suomen osalta luettelossa mainitaan osakeyhtiö, osuuskunta, säästöpankki ja vakuutusyhtiö. Direktiiviä sovelletaan vain yhtiöihin, jotka suorittavat siinä määriteltyä yhteisöveroa.

Direktiivin periaatteena on, että sen kattamat järjestelyt voidaan toteuttaa ilman välitömiä veroseuraamuksia. Periaate koskee niin järjestelyihin osallistuvia yrityksiä kuin niiden osakkaitakin. Siten järjestelyyn osallistuvien yritysten ei katsota verotuksessa purkautuvan, eikä osakkeenomistajan verotuksessa osakkeiden vaihtumista toisen yhtiön osakkeisiin pidetä luovutuksena. Direktiivin periaatteiden mukaisesti verotus toimitetaan vasta silloin, kun järjestelyissä siirretyt varat tai saadut osakkeet luovutetaan edelleen. Edellytyksenä verotuksen lykkääntymiselle on kuitenkin, että sekä järjestelyyn osallistuvien yritysten että niiden osakkaiden verotuksessa noudatetaan niin sanottua jatkuvuusperiaatetta. Tällä tarkoitetaan sitä, että siirrettyjen varojen arvon ja osakkeiden hankintamenojen on seurattava niitä arvoja ja hankintamenoja, jotka olivat voimassa ennen yritysjärjestelyä. Jatkuvuusperiaatteen mukaisesti varojen hankintamenot ja muut siirtyvät menot vähennetään vastaanottavan yrityksen verotuksessa samalla tavalla kuin ne olisi vähennetty varat luovuttaneen yrityksen verotuksessa.

Suomessa direktiivi on pantu täytäntöön elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/1968), jäljempänä elinkeinotuloverolaki, 52—52 g §:llä. Tuloverolain (1535/1992) 28 §:ssä ja 45 § 2 momentissa viitataan kyseisiin elinkeinotuloverolain säännöksiin. Niitä sovelletaan tuloverolain mukaan toimitettavassa verotuksessa muihin järjestelyihin paitsi liiketoimintasiirtoon. Kyseisiä säännöksiä sovelletaan myös kotimaisten yhteisöjen ja yhtymien sulautumisiin, jakautumisiin,

liiketoiminnan siirtoihin ja osakkeiden vaihtoihin. Käytännössä direktiivin määräyksillä on ollut toistaiseksi merkitystä Suomessa ja useissa muissa EU-jäsenvaltioissa enimmäkseen juuri kotimaisissa yritysjärjestelyissä. Tämä johtuu siitä, että verosääntely kattaa järjestelyjä, jotka eivät ole olleet yhtiöoikeudellisesti mahdollisia eri jäsenvaltioissa asuvien yhteisöjen välillä. Tilanne on kuitenkin muuttumassa, sillä tiettyjä rajat ylittäviä järjestelyjä voidaan kohta alkaa toteuttamaan joissakin yhteisömuodoissa. Asiaa käsitellään tarkemmin kohdassa 5. Ehdotuksen vaikutukset.

Elinkeinotuloverolain 52 a ja 52 b §:ssä säädetään sulautumisesta. Säännöksissä tarkoitettuna sulautumisena pidetään järjestelyä, jossa yksi tai useampi yhtiö yhtiöoikeuden näkökulmasta purkautuu selvitysmenettelyttä ja siirtää kaikki varansa ja velkansa toiselle yhtiölle ja jossa sulautuvan yhtiön osakkeenomistajat saavat vastikkeena vastaanottavan yhtiön liikkeeseen laskemia uusia osakkeita. Vastikkeena voi olla myös rahaa, kuitenkin enintään 10 prosenttia vastikkeena annettavien osakkeiden nimellisarvosta. Jos edellä selvitettyä sääntelyä ja myös jatkuvuusperiaatetta noudatetaan, sulautumisesta ei aiheudu veroseuraamuksia sulautuvalle yhtiölle eikä sen osakkaille. Osakkaita voidaan kuitenkin verottaa saadun rahavastikkeen osalta.

Elinkeinotuloverolain 52 c § koskee jakautumista. Kyseessä on järjestely, jossa yhtiö purkautuu selvitysmenettelyttä siten, että sen varat ja velat siirtyvät kahdelle tai useammalle vasta perustetulle tai ennestään olemassa olevalle yhtiölle. Jakautuvan yhtiön osakkeenomistajat saavat järjestelyssä vastaanottavien yhtiöiden liikkeeseen laskemia uusia osakkeita. Vastaanottavat yhtiöt voivat antaa vastikkeena myös rahaa, mutta ei enempää kuin 10 prosenttia vastikkeena annettavien osakkeiden nimellisarvosta. Osakkeenomistajien verotuksessa vastaanottavan yhtiön osakkeiden hankintamenoksi katsotaan pääsääntöisesti se osa jakautuvan yhtiön osakkeiden hankintamenosta, joka vastaa vastaanottavalle yhtiölle siirtynyttä osaa jakautuvan yhtiön nettovarallisuudesta. Jos myös jatkuvuusperiaatetta noudatetaan, jakautumisesta ei aiheudu veroseuraamuksia järjestelyn osapuolille. Osakkaita voidaan kuitenkin ve-

rottaa saadun rahavastikkeen osalta.

Elinkeinotuloverolain 52 d §:n mukaan liiketoimintasiirrolla tarkoitetaan järjestelyä, jossa yhtiö luovuttaa joko kaikki tai yhteen tai useampaan itsenäiseen liiketoimintansa osaan kohdistuvat varat, velat ja varaukset siirtyvää toimintaa jatkavalle yhtiölle, joka voi olla vasta perustettu tai ennestään olemassa oleva. Jos siirto tehdään kirjanpidossa poistamatta olevista arvoista, luovutetun omaisuuden luovutushintana verotuksessa pidetään sen verotuksessa poistamatta olevaa hankintamenoa vastaavaa arvoa. Näin ollen luovuttavalle yhtiölle ei realisoidu verotettavaa tuloa siirron yhteydessä. Vastaanottavan yhtiön verotuksessa siirtyneen omaisuuden hankintamenona pidetään samaista luovutushintaa. Luovuttava yhtiö saa järjestelyssä vastikkeeksi vastaanottavan yhtiön liikkeeseen laskemia uusia osakkeita. Ne arvostetaan siirrettyjen varojen verotuksessa vähentämättä olevaan määrään vähennettynä siirryneiden velkojen ja varausten määrällä.

Jotta edellä selvitettyjä yritysjärjestelysäännöksiä voidaan soveltaa, siirtyvien varojen on jäätävä vastaanottavan yhtiön Suomeen muodostuvaan kiinteään toimipaikkaan elinkeinotuloverolain 52 e §:n mukaisesti. Edellytys koskee luonnollisesti vain rajat ylittäviä järjestelyjä. Jos varat eivät jää osaksi kiinteää toimipaikkaa tai jos ne myöhemmin lakkaavat liittymästä siihen, niiden todennäköinen luovutushinta luetaan veronalaiseksi tuloksi. Elinkeinotuloverolain 52 e §:ssä säädetään myös tilanteesta, jossa siirtyvät varat ja velat liittyvät kotimaisen yhteisön toisessa EU-jäsenvaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan. Tässä tapauksessa varojen todennäköinen luovutushinta on siirtävän yhtiön veronalaista tuloa. Molemmissa tapauksissa myös mahdolliset varaukset luetaan tuloksi. Sääntelyn tarkoituksena on suojella jäsenvaltioiden verotusoikeutta yritysjärjestelytilanteissa.

Elinkeinotuloverolain 52 f §:ssä säädetään osakevaihdesta. Kyseessä on järjestely, jossa yhtiö hankkii toisen yhtiön osakkeita niin paljon, että sillä on enemmän kuin puolet kohdeyhtiön osakkeiden tuottamasta äänimäärästä. Järjestelyssä hankkiva yhtiö antaa kohdeyhtiön osakkeenomistajille vastikkeeksi liikkeeseen laskemiaan uusia osakkeita.

Vastikkeena voi olla myös rahaa, kuitenkin enintään 10 prosenttia vastikkeena annettujen osakkeiden nimellisarvosta. Vaihdoissa vastaanotettujen osakkeiden hankintamenona pidetään luovutettujen osakkeiden verotuksessa poistamatta olevaa hankintamenon osaa. Näin toteutettua osakevaihtoa ei pidetä verotuksessa luovutuksena muutoin kuin saadun rahavastikkeen osalta. Verotus realisoituu myös, jos vaihdossa uusia osakkeita saanut henkilö siirtyy pois Suomen verotusvallan piiristä ennen kuin vaihdosta on kulunut kolme vuotta.

Elinkeinotuloverolain 52 g § koskee kaikkia edellä selostettuja yritysjärjestelysäännöksiä. Sen mukaan verosäännöksiä ei sovelleta, jos järjestelyn tarkoituksena on veron kiertäminen tai välttäminen.

3. Ehdotuksen tavoitteet

Direktiivin yleisenä tavoitteena on yritysten rakenteiden uudelleenjärjestelyjen verotuksen yhdenmukaistaminen eri jäsenvaltioissa. Yleisenä tavoitteena on myös välittömien veroseuraamusten poistaminen uudelleenjärjestelyjen toteuttamisen yhteydessä. Muutosehdotuksen mukaan rajat ylittävät uudelleenjärjestelyjä verotetaan edelleenkin merkittävässä määrin, mikä johtuu direktiivin soveltamisalan riittämättömyydestä ja siitä, että se on pantu täytäntöön jäsenvaltioissa eri tavoin. Direktiiviehdotus sisältää kohdennettuja toimenpiteitä tiettyjen ongelmien ratkaisemiseksi. Ehdotuksen tarkoituksena on laajentaa harmonisoinnin alaa ja parantaa menetelmiä veroneutraaliuden parantamiseksi. Myöhennetyin luovutusvoittoverotuksen alaa on tarkoitus laajentaa siten, että direktiivillä katettaisiin nykyistä suurempi määrä yritys-järjestelytilanteita. Samalla on tarkoitus parantaa menetelmiä jäsenvaltioiden taloudellisten etujen suojaamiseksi yritys-järjestelyjen yhteydessä.

4. Ehdotuksen pääasiallinen sisältö

Direktiivin soveltamisalaa ehdotetaan laajennettavaksi siten, että sitä sovellettaisiin uudenlaisiin yhtiömuotoihin, kuten osuuskuntiin, keskinäisiin yhtiöihin, tiettyihin

muulle kuin pääomalle perustuviin yhtiöihin, säästöpankkeihin, rahastoihin ja yhdistyksiin, joilla on kaupallista toimintaa. Mahdolliset uudet yhtiömuodot selviävät jäsenmaakohtaisesti direktiivimuutosehdotuksen liitteestä. Direktiiviä ehdotetaan sovellettavaksi myös eurooppayhtiöön ja eurooppaosuuskuntaan.

Uudenlaisten yhtiömuotojen joukossa saatetaan olla yhtiöitä, jotka ovat kotivaltiossaan itsenäisiä verovelvollisia, mutta jossain muussa valtiossa epäitsenäisiä laskentayksikön tyyppisiä muotoja (niin sanotut transparentit yhtiöt). Verotus toimitetaan jälkimmäisessä tapauksessa yhtiön osakkaalla. Muutosehdotus sisältää määräyksiä siitä, että direktiivissä tarkoitettujen veroedut tulisi myöntää myös transparentin yhtiön osakkaalle ja tämän osakkaalle.

Direktiiviin ehdotetaan uudenlaista yritys-järjestelymuotoa, osittaisjakautumista (direktiiviehdotuksen suomenkielisessä versiossa puhutaan osittaisesta diffuusiosta). Osittaisjakautumisella tarkoitettaisiin järjestelyä, jossa yhtiö purkautumatta siirtää yhden tai useamman liiketoimintakokonaisuuden yhdelle tai useammalle jo olemassa olevalle tai uudelle yhtiölle. Samalla sen osakkeenomistajat saisivat vastikkeeksi osakkeita yhtiöltä, johon liiketoimintakokonaisuus siirretään. Ehdotuksen mukaan vastikkeena voitaisiin antaa myös enintään kymmenen prosentin käteismaksu.

Ehdotukseen sisältyy määräyksiä, joiden tavoitteena on poistaa liiketoimintasiirron ja osakevaihdon yhteydessä esiintyvää taloudellista kaksinkertaista verotusta. Komission ehdotus merkitsisi tältä osin poikkeusta hankintamenojen jatkuvuusperiaatteesta. Sen mukaan hankittujen osakkeiden hankintamenona pidettäisiin pääsääntöisesti käypää arvoa. Siirretyt varat ja osakkeet arvostettaisiin edelleenkin jatkuvuusperiaatteen mukaisesti arvoon, joka niillä oli välittömästi ennen yritys-järjestelyä. Direktiivin mukaisesti luovutusvoittoa voitaisiin verottaa silloin, kun järjestelyssä saadut osakkeet tai varat myydään edelleen. Hankittujen osakkeiden arvostaminen käypään arvoon johtaisi tämän luovutusvoiton määrän pienentymiseen osakkeet hankkineen yhtiön verotuksessa. Samalla välttyttäisiin luovutusvoiton taloudelliselta kaksinkertaiselta verottamiselta. Taloudelli-

nessä kaksinkertaisessa verotuksessa on kysymys siitä, että useammat valtiot verottavat samaa tuloa tai samoja varoja kahdella tai useammalla eri valtioissa asuvalla verovelvollisella. Neuvoston teknisessä verotyöryhmässä on keskusteltu alustavasti myös vaihtoehtoisista malleista kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi.

Direktiiviin ehdotetaan eurooppayhtiön ja eurooppaosuuskunnan rekisteröidyn kotipaikan (registered office) siirtoon liittyviä määräyksiä. Ehdotuksen mukaan kotipaikan siirrostä jäsenvaltiosta toiseen ei aiheutuisi vero-seuraamuksia siirtävälle yhtiölle eikä sen osakkaille. Edellytyksenä olisi kuitenkin muun muassa, että kotipaikkansa siirtävän yhtiön varat ja velat jäävät lähtövaltioon muodostuvaan kiinteään toimipaikkaan ja vaikuttavat verotuksellisen voiton tai tappion muodostumiseen. Siten lähtövaltiolle jäisi oikeus verottaa eurooppayhtiön tai -osuuskunnan kiinteää toimipaikkaa. Direktiiviehdotus sallii exit tax -tyyppisen veron kantamisen lähtövaltiossa silloin, kun yhtiö siirtää sieltä pois varojaan.

Komissio ehdottaa edellisten lisäksi vielä useita muitakin määräyksiä direktiivin muuttamiseksi. Komissio ehdottaa direktiiviä selvennettäväksi siten, että sen soveltamisala kattaisi myös liiketoimintakokonaisuuden muuttamisen tytäryhtiöksi. Komissio ehdottaa myös, että direktiivissä nimenomaisesti todettaisiin, että sitä sovelletaan osakevaihtoihin silloinkin, kun äänivallan enemmistön tuottavat osakkeet hankitaan EU:n ulkopuolisilta osakkeenomistajilta. Osakevaihtoon liittyen ehdotetaan vielä, että direktiiviä sovellettaisiin jatkohankintoihin myös silloin, kun yhtiö on jo hankkinut osakkeita enemmän kuin puolet niiden tuottamasta äänimäärästä. Direktiivi antaa jäsenvaltioille option verottaa luovutusvoitto sulautumisen, jakautumisen ja osakevaihdon yhteydessä silloin, kun vastaanottavalla yhtiöllä on siirtävästä yhtiöstä pienempi osuus (holding) kuin 25 prosenttia. Tätä osuutta ehdotetaan alennettäväksi 10 prosenttiin. Määräyksellä ei ole toistaiseksi ollut merkitystä Suomelle, sillä meillä sitä ei ole pantu täytäntöön.

Jäsenvaltioiden olisi saatettava direktiivin edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä

tammikuuta 2005.

5. Ehdotuksen vaikutukset

Komission mukaan rakennejärjestelyistä yrityksille aiheutuvat kustannukset pienentyisivät, mikä parantaisi myös niiden toimintaedellytyksiä. Komission mukaan direktiivillä myös varmistetaan rajat ylittävistä liiketoiminnasta saatavien voittojen tehokkaampi verotus, mikä voi myötävaikuttaa kotimaisten ja rajat ylittävien toimintojen tasapainoiseen verotukseen ja helpottaa investointien sijaintipaikkaa koskevia päätöksiä.

Käytännössä direktiivissä tarkoitetuista rajat ylittävistä yritysjärjestelyistä ei ole olemassa kattavaa tietoa, sillä niiden toteuttaminen pääsääntöisesti ei tällä hetkellä ole yhtiöoikeudellisesti mahdollista. Tilannetta muuttaa kuitenkin eurooppayhtiöitä koskevan asetuksen voimaantulo 8.10.2004 ja eurooppaosuuskuntia koskevan asetuksen voimaantulo vuonna 2006. Näissä kahdessa asetuksessa on yhtiöoikeudelliset määräykset muun ohessa siitä, että kyseiset yhteisömuodot voivat vaihtaa kotipaikkaansa ja sulautua rajat ylittäen. Lisäksi yhtiöoikeudellista tilaa muuttaa mahdollinen komission pääomayhtiöiden rajat ylittäviä sulautumisia koskevan direktiiviehdotuksen (KOM(2003) 703 lopullinen) hyväksyminen. Ehdotuksen mukaan myös muunlaiset yhtiömuodot kuin eurooppayhtiöt ja eurooppaosuuskunnat voisivat sulautua rajat ylittäen. Tietävästi tällä hetkellä on kuitenkin epäselvää, mihin yhtiömuotoihin viimeksi mainittu direktiivi lopulta tulisi sovellettavaksi.

Yritysjärjestelyjen verotusta koskeva direktiiviehdotus merkitsee Suomen osalta sitä, että direktiivi tulisi sovellettavaksi nykyistä suurempaan joukkoon ulkomaisia ja kotimaisia yrityksiä. Uusina direktiivin soveltamisalan piiriin kuuluvina yhteisömuotoina olisivat myös Suomeen rekisteröidyt eurooppayhtiö ja eurooppaosuuskunta. Entistä laajemmalla soveltamisalalla tältä osin ei sinänsä arvioida olevan merkittävää taloudellista vaikutusta, sillä direktiivi periaatteessa turvaa jäsenvaltioiden verotusoikeutta muun muassa aiemmin selvitetyn kiinteää toimipaikkaa koskevan sääntelyn avulla.

Direktiivin periaatteiden mukaisesti jäsen-

valtiossa on mahdollisuus kantaa exit tax-tyyppinen vero, jos yritysjärjestelyjen kohteena olleita varoja siirretään pois kiinteään toimipaikkaan liittyvästä varallisuudesta. Käytännössä on kuitenkin mahdollista, että yhtiö lopettaa liiketoiminnan harjoittamisen jäsenvaltiossa kokonaan. Tällöin kiinteä toimipaikka lakkaa olemasta kyseisessä jäsenvaltiossa ja se menettää tältä osin oikeuden liiketoiminnan juoksevan tulon verottamiseen. Tällöin jäsenvaltion voidaan katsoa menettävän verotuloja verrattuna tilanteeseen, jossa yhtiö olisi jatkanut toimintaansa yhtiömuodossa kyseisessä jäsenvaltiossa.

Direktiivi sallii myös luovutusvoittoverotuksen toteuttamisen sen jälkeen, kun yritysjärjestelyissä siirtyneet varat luovutetaan edelleen. Kuitenkin olosuhteiden muuttumisen seurauksena on mahdollista, että luovutusvoitto jää tällöin syntymättä tai se on määrältään pienempi kuin se olisi ollut yritysjärjestelyn tekohetkellä.

Siten on mahdollista, että Suomi voi ainakin aluksi menettää verotuloja jossain määrin. Samaan suuntaan vaikuttavat lisäksi kaksinkertaiseen verotuksen poistamiseen tähtäävät muutosehdotuksen osat. Vastavuoroisesti suomalaisten yhtiöiden voidaan arvioida hyötyvän direktiivimuutoksista nykyistä enemmän pienentyneen verorasituksen muodossa. On myös mahdollista, että ulkomaiset yritykset suuntaavat toimintaansa Suomeen nykyistä enemmän. Tällöin Suomi hyötyisi ainakin jossain määrin muutosehdotuksesta.

Yhteenvetona voidaan todeta, että ehdotusten taloudellisista vaikutuksista ei ole mahdollista esittää tarkkaa arviota tässä vaiheessa. Täsmällisemmin asiantilaa voidaan arvioida vasta sitten, kun on olemassa tietoja siitä, missä määrin yritykset tekevät direktiivissä tarkoitettuja yritysjärjestelyjä.

6. Asian käsittely EU:n toimieli- missä

Komissio on käynyt muutosehdotuksesta pitkän kuulemisprosessin. Ehdotus pohjautuu niin sanotun Ruding-komitean päätelmiin maaliskuulta 1992 ja näiden päätelmien perusteella komission 26 päivänä kesäkuuta 1992 neuvostolle ja parlamentille antamaan tiedonantoon. Lisäksi kansainvälisten verosiantuntijoiden, jäsenvaltioiden teknisten valtuuskuntien ja komission yksikköjen välillä on käyty keskusteluja. Yhtiöverotusta koskevalla tutkimuksella (KOM(2001) 582 lopullinen) on myös ollut vaikutusta ehdotukseen. Prosessin viimeisessä vaiheessa vuosina 2002 ja 2003 komissio keskusteli jäsenvaltioiden kanssa työryhmässä, jossa tutkittiin asiaan liittyviä teknisiä yksityiskohtia. Komission ehdotuksen käsittely neuvoston verotyöryhmässä alkoi loppuvuodesta 2003. Työryhmä on kokoontunut noin joka kolmas viikko ja ehdotuksen käsittely on tällä hetkellä kesken.

7. Hallituksen kanta

Hallitus kannattaa lähtökohtaisesti direktiiviehdotuksen tavoitteita ja peruseriaatteita. Se pitää tärkeänä, että yritysten rakenteiden uudelleenjärjestelyn verokohtelu olisi yhdenmukainen ja verotuksellisesti neutraali eri jäsenvaltioissa. Hallitus kannattaa myös toimenpiteitä, joiden avulla turvataan erityisesti lähtövaltion verotusoikeutta yritysjärjestelytilanteissa. On myös tärkeää varmistaa, että verotusoikeus säilyy, kun yritysjärjestelyn kohteena olleet varat luovutetaan edelleen. Hallitus näkee lisäksi tärkeänä huolehtia siitä, ettei väärinkäytösmahdollisuuksia pääse syntymään.